

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 2Csp/147/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218202386
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Petrusová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2020:6218202386.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudkyňou JUDr. Elenou Petrusovou v spore žalobcu W. P., F.. XX.XX.XXXX, Q. T.E. P. XX, proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzsko, konajúceho na SR prostredníctvom BNP Paribas Personal Finance SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Nagyová Tenkáč, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, Bratislava, IČO: 36 862 169, o zaplatenie 3.077,20 Eur istiny, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 3.077,20 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, a to ako bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, evidovanom pod č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 14. 05. 2010. V žalobe žalobca uviedol,

že zmluva bola vopred pripravená v jeho neprospech ako spotrebiteľa, žalovaný použil pri uzatváraní zmluvy predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol žalovaným vopred pripravený bez možnosti jeho ako spotrebiteľa ovplyvniť jednotlivé zmluvné ustanovenia, v dôsledku čoho bol nútený podpísať celý obsah zmluvy.

S prihliadnutím na to, že bol v pozícii spotrebiteľa, spadá na neho ochrana v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Poukázal na to, že zmluva neobsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z.

o spotrebiteľských úveroch, taktiež neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti. Ďalej uviedol, že medzi neprijateľné podmienky, ktoré

sa v zmluve nachádzajú patria nečitateľné zmluvné podmienky - veriteľ (žalovaný) konal bez odbornej starostlivosti, keď jeho ako spotrebiteľa vystavil zjavne nečitateľným a veľmi obtiažne čitateľným zmluvným podmienkami. Už len drobné písmo použité v zmluve

a v úverových podmienkach, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť majú za následok, že musel použiť lupu, čiže optickú pomôcku, aby sa vôbec oboznámil s obsahom. To prekračuje mieru únosnosti, slušnosti, ohľaduplnosti a podľa jeho názoru použitie tohto drobného písma

zo strany žalovaného bolo použité výlučne s cieľom doslova „odradiť“ spotrebiteľa, aby sa týmito podmienkami vôbec riadne oboznámil, využívajúc jeho slabšie postavenie. Poukázal na to, že čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13 EHS od štátov požaduje, aby spotrebiteľa neprijateľné podmienky nezaväzovali. Ďalej poukázal na to, že zmluva obsahuje aj neprijateľné podmienky, ktoré považuje za podmienky, ktoré sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu

v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a to Dohoda o zrážkach zo mzdy, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 19. 06. 2013 sp. zn. 6Co/95/13. K poisteniu uviedol, že zmluva neinformuje o podmienkach poistenia aspoň

v rozsahu minimálnych náležitostí, ktoré musí obsahovať poisťovacia zmluva, pričom takéto ustanovenie prenáša na neho ako spotrebiteľa dôkazné bremeno, že sa oboznámil

s Rámcovými zmluvami o poistení č. CTM 2049 a CTM 3059 a takéto konanie možno považovať za klamlivú obchodnú praktiku, podľa § 8 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Pokiaľ ide splnomocnenie k spísaniu notárskej zápisnice žalovaný ako veriteľ vyžadoval od neho ako spotrebiteľa, udelenie takéhoto plnomocenstva, ktorým splnomocnil veriteľa na zabezpečenie vyhotovenia notárskej zápisnice ako exekučného titulu.

K rozhodcovskej doložke uviedol, že vo svojich dôsledkoch predstavuje výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a ním ako spotrebiteľom, pretože nie súd, ale rozhodca rozhodne o právach a právom chránených záujmoch a výsledkom je nový kvalifikovaný záväzok. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trnava

zo dňa 09. 08. 2011 sp. zn. 10Co/326/2010. Ďalej poukázal na to, že Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave dňa 10. 09. 2012 pod

č. Sk0488/99/2012 za porušenie povinností ustanovených v § 4 ods. 2 písm. v) v nadväznosti na § 3 ods. 3, § 4 ods. 6 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 zberky o priestupkoch v znení neskorších predpisov spoločnosti Cetelem Slovensko, a.s., Panenská 7, uložil peňažnú pokutu vo výške 9.000,- Eur. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že peňažnú pokutu uložil spoločnosti Cetelem Slovensko, a.s. pre porušenie povinností vyplývajúcich z § 4 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti

na § 3 ods. 3, § 4 ods. 6 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 zberky o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia s ohľadom na ním uvedené skutočnosti s tým, že žalovaný ho vystavil nemorálnym a zneužívajúcim zmluvným podmienkam, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach

v jeho neprospech ako spotrebiteľa. Zmluva o úvere v kontexte uvedení neprijateľných a nekalých podmienok svojim obsahom ako aj účelom jednak odporuje zákonu a zákon obchádza a ako celok sa prieči dobrým mravom. Preto žiada vo veci vydanie bezdôvodného obohatenia.

2. K žalobe žalobca pripojil Žiadosť / zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 14. 05. 2010, Všeobecné podmienky CETELEM Slovensko, a.s., pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, prehľad platieb splátok na úvere zo strany žalobcu (č.l. 14-21 spisu), prehľad platieb na úvere (č.l. 22-24 spisu), podanie žalobcu adresované žalovanému zo dňa 13. 06. 2018, podanie žalovaného adresované žalobcovi zo dňa 09. 08. 2018.

3. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 24. 09. 2018 okrem iného uviedol, že je toho názoru, že úverová zmluva obsahuje zákonné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch (zák. č. 258/2001 Z.z.

v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Pokiaľ žalobca vo svojej žalobe nesprávne poukazuje na zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľa, uvedený zákon sa na úverovú zmluvu nevzťahuje, nakoľko táto bola uzavretá pred dňom účinnosti tohto zákona. Vo vzťahu

k namietanému neuvedeniu výšky splátok na istinu, úroky a poplatky poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. 02. 2018 sp. zn. 3Cdo 146/2017, ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C 42/15. K namietanej konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch ani iný všeobecne záväzný právny predpis neuvádza akým spôsobom môže byť vyjadrený údaj o konečnej splatnosti úveru. Taktiež poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C 42/15. Pokiaľ žalobca vo svojej žalobe namietá veľkosť písma, táto námietka je nedôvodná. Poukázal na to, že relevantná právna úprava s účinnosťou od 01. 01. 2015 zakotvila, že ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy ako

aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach, alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou musí dodávateľ uviesť písmom, ktorého výška je najmenej 1,9 mm, keďže však úverová zmluva bola uzavretá 14. 05. 2010, nie je možné na ňu aplikovať právnu úpravu účinnú od 01. 01. 2015. K inštitútu zabezpečenia záväzku formou využitia zrážok zo mzdy uviedol, že v tom čase platná právna úprava nezakazovala využitie dohody o zrážkach

zo mzdy. Ustanovenie o zabezpečení záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy sa stalo neprípustným až dňa 01. 05. 2014, kedy

sa stalo ustanovenie § 5a ods. 1 zák. o ochrane spotrebiteľa účinným. Ďalej poukázal na to, že zrážky zo mzdy sa nevykonávajú podľa určenia veriteľa, ale na základe vopred zákonom určeného rámca k možnosti výške zrážanej sumy. Zrážky zo mzdy podliehajú zákonným obmedzeniam, pričom žalobcovi nemôže byť zrážaná zo mzdy vyššia čiastka, než to povoľuje zákonné ustanovenie. Akékoľvek tvrdenia žalobcu vo vzťahu k časti úverovej zmluvy - splnomocnenie sú bezpredmetné, nakoľko toto ustanovenie nebolo voči žalobcovi nikdy realizované. Obdobne sa to vzťahuje aj na rozhodcovskú doložku. Pokiaľ ide o poistenie

je zrejmé, že žalobca svojim podpisom a označením príslušného súboru poistenia, čo vyplýva z úverovej zmluvy v časti B zvolil štandardné poistenie. Zdôraznil tú skutočnosť, že žalobca bol informovaný o poistení a súvisiacich dokumentoch, neskoršie tvrdenie opaku nemôže byť relevantné keďže je nepreukázané. Taktiež neobstojí tvrdenie žalobcu o prenášaní dôkazného bremena, nakoľko nemá skutkový základ. Poukázal na to, že v danom prípade je potrebné aplikovať ustanovenie § 4 ods. 3, písm. a) zák. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého

je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak pri nesplnení podmienok podľa ods. 2, ak na jej základe bol spotrebiteľovi poskytnutý úver a spotrebiteľ ho začal čerpať. S prihliadnutím

na to, že žalobca spotrebiteľský úver skutočne čerpal, je úverová zmluva platným právnym úkonom. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania, pričom v tomto smere poukázal

na rozhodovaciu prax súdov, a to najmä na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn.

5Co/383/2017. Ďalej uviedol, že v prípade, že ak súd posúdi úver ako bezúročný a bez poplatkov možno konštatovať, že objektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 13. 08. 2015, t.j. okamihom posledného čerpania, vzhľadom na skoršiu úhradu sumy prevyšujúcej čerpanú istinu a uplynula dňa 13. 08. 2018. Subjektívna premlčacia doba tiež začala plynúť dňa

13. 08. 2015 a uplynula dňa 13. 08. 2017. Žaloba bola podaná až dňa 14. 08. 2018, t.j.

po uplynutí objektívnej aj subjektívnej premlčacej doby. Žiadal súd, aby žalobu zamietol

a priznal mu nárok na náhradu trov konania. K svojmu vyjadreniu žalovaný pripojil osobný dotazník (č.l. 42 spisu), Žiadosť/zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ako aj Všeobecné podmienky CETELEM Slovensko, a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (č.l. 43 spisu), oznámenie adresované žalobcovi zo dňa 08. 06. 2010 (č.l. 44 spisu), potvrdenie zo dňa 21. 09. 2018 (č.l. 45 spisu), potvrdenie zo dňa 21. 09. 2018 (č.l. 45-46 spisu).

4. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 02. 11. 2018 okrem iného uviedol, že žiada súd, aby z úradnej moci vykonal kontrolu predmetnej zmluvy. Ďalej uviedol, že popiera všetky skutkové okolnosti uvádzané žalovaným čo do dôvodu a výšky s poukazom na § 151 Civilného sporového poriadku. Má za to, že úver sa riadi zákonom č. 129/2010 Z.z., nakoľko svoju žalobu opiera o posúdenie MSSR, nakoľko nie je právnik. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. 02. 2018 sp. zn. 3Cdo 146/2017. Ďalej uviedol, že nekalá obchodná praktika veriteľov a neprijateľná obchodná podmienka spočíva v tom, že spotrebiteľovi sú predložené na podpis zmluvy, v ktorých absolútne nie je uvedené v akej výške bude mesačne spotrebiteľ hradíť úroky úverov ako odmeru veriteľa, v akom pomere bude splácať istinu úveru, pričom informácie o splácaní odmeny je jedna z najpodstatnejších informácií v zmluve vôbec. Veriteľom nerobí problém túto informáciu do zmlúv včleniť, avšak veritelia túto informáciu do zmlúv zámerne nevkładajú a skrývajú ju. Keďže toto rozdelenie neurčuje spotrebiteľ a nie je ani o spôsobe tohto pomeru informovaný pred uzavretím zmluvy, ani v zmluve samotnej, takouto obchodnou praktikou veriteľov

je spôsobovaná značná nerovnováha v právach a v povinnostiach zmluvných strán

v neprospech spotrebiteľa. Ku konečnej splatnosti úveru poukázal na rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 26. 11. 2014 sp. zn. 11Co 316/2014, ako aj na rozhodnutia ďalších súdov. V dohode o zrážkach zo mzdy poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa

10. 06. 2013. Poukázal na úpravu neprijateľných podmienok v Občianskom zákonníku

na rozhodovaciu prax súdov vo vzťahu k nemu uplatneným námietkam. Taktiež vo vzťahu

k premlčaniu uviedol, že na predmetnú vec, by sa mala vzťahovať desať ročná premlčacia doba, poukázal na rozhodovaciu prax súdov.

5. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podaní zo dňa 29. 11. 2018 okrem iného uviedol, že trvá na tom, že zmluvný vzťah založený Zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa spravuje zák. o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Ďalej uviedol,

že zotrúva na vznesenej námietke premlčania, pričom poukázal na to, že žalobca nijakým spôsobom ani dôkazmi nepreukázal, že by mal v zmluvnom vzťahu so žalobcom úmysel sa na jeho úkor bezdôvodne obohatiť. Poukázal na rozhodovacia prax súdov.

6. Na pojednávaní sa žalobca pridržiaval podanej písomnej žaloby a ďalej uviedol, že k spoločnosti Cetelem Slovensko, a.s. sa dostal prostredníctvom reklamy, našiel si ich internetovú stránku, na ktorej bol uverejnený dotazník, ktorý vyplnil a poslal. Následne mu bolo asi na mailovú adresu oznámené, že mu bude poskytnutý úver 7.000,- Eur, následne podpísal Žiadosť / zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru a potom po podpise mu bola zaslaná spoločnosťou Cetelem Slovensko, a.s. Potvrdil tú skutočnosť, že sa oboznámil s tým, že za akých podmienok spoločnosť Cetelem Slovensko, a.s. poskytuje úvery, bola tam aj nejaká kalkulačka z ktorej vedel zistiť, koľko preplatí a podobne. Poukázal na to, že sa dozvedel o tom, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti až potom keď obdržal oznámenie z Ministerstva spravodlivosti SR, čo bolo 26. 01. 2018. Ďalej uviedol, že on je bakalár, ako majster odbornej výchovy nemá právnické vzdelanie. Žalobu si vyhotovil sám, potom ako sa oboznámil s rozhodnutiami v zmysle oznámenie MSSR.

7. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalobcom podaná žaloba je nedôvodná a žiadal súd, aby ju v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ ide o skutočnosti, na základe ktorých žalobca žiada posúdiť úver za bezúročný a bez poplatkov, poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu, a to na rozsudok 3Cdo/146/2017 a rozsudok 3Cdo/56/2018, ako aj na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie a to C 42/2015. Na pojednávaní dňa 14. 02. 2019 žalobca predložil súdu rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 26. 07. 2018 sp. zn. 17Co 73/2018 a Oznámenie MSSR zo dňa 26. 01. 2018.

8. Okresný súd Veľký Krtíš rozsudkom zo dňa 12. 03. 2020 č.k. 2Csp/147/2018-103 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.077,20 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal žalovaný odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 04. 06. 2020 č.k. 12Co/152/2019 - 15 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uložil okresnému súdu, aby sa opätovne vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného podľa § 107 ods. 1, 2 OZ, zameral sa na plynutie subjektívnej a objektívnej premlčacej doby. V prípade, ak dospeje k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný resp. je premlčaný len čiastočne, opätovne posúdi, či zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle ZoSÚ. S ohľadom na vyššie uvedené sa však zameria len na posúdenie zákonnej náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, ktorú náležite odôvodní tak, aby jeho rozhodnutie spĺňalo náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 CSP, a toto bolo preskúmateľné v prípade odvolania odvolacím súdom.

9. Po zrušení veci krajským súdom žalobca na pojednávaní uviedol, že trvá na svojich doterajších prednesoch a stanoviskách. Žiadal súd, aby jeho žalobe vyhovel s tým, že náhradu trov konania si neuplatňuje.

10. Po zrušení veci krajským súdom právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že na základe zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici je v nasledujúcom konaní potrebné skúmať dve skutočnosti. Jedna sa týka námietky premlčania a tá ďalšia sa týka uvedenia povinnej náležitosti v rámci Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to RPMN a celkových nákladov spotrebiteľa. Pokiaľ ide o tú prvú problematiku, má za to, že nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný, pričom tá posledná splátka, ktorou sa zaplatila istina bola dňa 13. 08. 2015, pričom žaloba bola podaná na súd až 14. 08. 2018. Je toho názoru, že bezdôvodné obohatenie sa premlčuje ako celok, čiže z tohto pohľadu je v celom rozsahu nárok premlčaný, ale aj keby bol právny názor ohľadom premlčania jednotlivých splátok, tak treba skúmať nie len objektívnu, ale tiež subjektívnu premlčacia dobu a tu nesúhlasí s argumentáciou žalobcu, podľa ktorej sa dozvedel

o pochybnostiach ohľadom platnosti alebo bezúročnosti spotrebiteľského úveru až na základe oznámenia komisie na posudzovanie neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách pri Ministerstve spravodlivosti v roku 2018. Zdôraznil, že ak mal žalobca pochybnosť o platnosti alebo o akejkolvek chýbajúcej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, mal dostatok času na preštudovanie danej zmluvy. Návrh zmluvy mu bol zaslaný poštou. Poukázal na to, že žalobca pred súdom na pojednávaní v roku 2019 vypovedal, že si vedel vypočítať koľko preplatí a podobne, že mal dostatok času na oboznámenie sa so zmluvou. Čiže ak mal nejaké pochybnosti žalobca mohol kontaktovať akýkoľvek mimosúdny orgán ochrany práv, prípadne spotrebiteľské združenie, ktoré sa zaoberá ochranou práv spotrebiteľov a mohol ešte pred podpisom alebo aj krátko po podpise zmluvy, si dať danú zmluvu posúdiť. Takže nie je možné akceptovať túto argumentáciu, kedy sám žalobca svojou nebanalivosťou svojvoľne odďaľoval subjektívnu premlčaciu dobu. Pokiaľ ide o ďalšiu skutočnosť, či je v zmluve správne uvedená RPMN a celkové náklady spotrebiteľa, predložil ako dôkaz výpočet RPMN a celkových nákladov spotrebiteľa z interného systému žalovaného, z ktorého vyplýva, že poistenie bolo zahrnuté do výpočtu RPMN a tá splátka bez poistenia bola niečo cez 106 celé a s poistením 111,87 Eur, takže do RPMN boli zahrnuté aj celkové náklady spotrebiteľa, vychádzali aj z toho poistenia. Po prepočte 120 splátok x 111,87 Eur, spolu vychádza suma 13.424,40 Eur, čiže istina plus preplatenie, celkové náklady boli vo výške 6.424,40 Eur, tak ako je uvedené aj v zmluve o spotrebiteľskom úvere z roku 2010. Takže táto náležitosť je uvedená správne. Okrem toho ani sám žalobca v žalobe neuvádza tú argumentáciu o tom, že by bola RPMN uvedená nesprávne a že by nevedel aký bol jeho celkový rozsah povinností v rámci zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poukázal ďalej na časť IV. výroku rozhodnutia Súdneho dvora vo veci Bírová v ktorej sa uvádza, že síce smernica nebráni tomu, aby členský štát vo vnútroštátnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti podľa smernice, tak tento úver sa bude považovať za bezúročný a bez poplatkový, ale pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tejto veci z výsluchu žalobcu jednoznačne vyplýva, že si bol vedomý svojho celkového rozsahu, vedel si to vypočítať, jasne to mal uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere z roku 2010. Žiadal žalobu zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania.

11. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa so Žiadosťou / zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 14. 05. 2010, Všeobecnými podmienkami CETELEM SLOVENSKO, a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, platobnými dokladmi pripojenými žalobcom k žalobe na č.l. 14-29 spisu, s vyjadrením žalovaného zo dňa 24. 09. 2018 a k nemu pripojeným listinným dokladom (č.l. 38-46 spisu), podaním žalobcu zo dňa 02. 11. 2018 (č.l. 59 - 63 spisu), vyjadrením žalovaného zo dňa 29. 11. 2018 (č.l. 68-70 spisu), rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 26. 07. 2018 sp. zn. 17Co/73/2018 ako aj Oznámením MSSR zo dňa 26. 01. 2018 a oboznámením sa s výpočtom RPMN a celkových nákladov z interného systému žalovaného, predložených na pojednávaní dňa 03. 09. 2020.

12. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 14. 05. 2010 uzavretá zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej Cetelem Slovensko, a.s. poskytla žalobcovi úver vo výške 7.000,- Eur, mesačná splátka 111,87 Eur, počet mesačných splátok 120, splatnosť vždy k 15. dňu v mesiaci, RPMN 15,79 %, celkové náklady 6.424,40 Eur, priemerná hodnota RPMN v % pre zodpovedajúci typ spotrebiteľského úveru na trhu SR 14,92, ročná úroková sadzba 13,49 %, prvá splátka je k 15. dňu v mesiaci nasledujúcom po poskytnutí úveru, štandardné poistenie (4,99 %). V časti A je uvedené, že klient vyhlasuje, že sa oboznamuje so Všeobecnými podmienkami CETELEM SLOVENSKO, a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti / zmluvy, súhlasí s nimi bez výhrady a žiada, aby mu spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. poskytla úver za podmienok uvedených v tejto žiadosti. V časti B poistenie klienta, sa uvádza, že sa tento oboznámil s Rámcovými zmluvami o poistení č. CTM2049 a CTM3059 uzavretými medzi CETELEM SLOVENSKO, a.s. a poisťovňou Cardis Slovakia, a.s. platnými v čase podpisu tejto zmluvy a s aktuálnymi Všeobecnými poistnými podmienkami poisťovne Cardif Slovensko, a.s., ktorými sa toto poistenie riadi, súhlasí s nimi a svojím podpisom vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si zvolil ako je to uvedené v časti B. V časti F tejto zmluvy je uvedené, že klient podľa časti A Zmluvy a CETELEM SLOVENSKO, a.s. sa dohodli na zabezpečení pohľadávok z úverovej zmluvy uzavretej podľa časti B a C, tak, že klient výslovne a neodvolateľne súhlasí, aby mu v prípade, že sa omešká so splácaním úveru dlhšie ako jeden mesiac,

t.j. nezaplatí aspoň dve po sebe nasledujúce splátky úveru, uskutočňoval platca mzdy mesačné zrážky zo mzdy, a to až do úplného splatenia čerpania úveru vrátane príslušenstva (t.j. vrátane úrokov a zmluvnej pokuty) a aby zrazenú sumu poukazoval na účet Cetelem Slovensko, a.s.

a Cetelem Slovensko, a.s. s týmto spôsobom súhlasí. Ďalej je súčasťou zmluvy v jej závere aj splnomocnenie, z ktorého vyplýva, že klient splnomocňuje spoločnosť Cetelem Slovensko, a.s. na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t.j. aby v jeho mene uznala záväzok voči spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s. tejto zmluvy o úvere a uznala záväzok uhradiť všetky náklady súvisiace so splácaním notárskej zápisnice tak aby sa stala vykonateľným titulom pre exekúciu podľa ustanovenia § 41 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z.

v znení neskorších predpisov na celý jeho majetok, do výšky vzniknutej pohľadávky, alebo jej zostatku v prípade čiastočného splatenia dlhu, vrátane príslušenstva a zmluvných pokút. Žalovaný preukázal, že žalovanému vyplatil z titulu úveru sumu 7.000,- Eur. Žalobca tvrdil, že na predmetnom úvere uhradil 10.077,20 Eur (č.l. 14-24 spisu), žalovaný predložil potvrdenie Cetelem Slovensko, a.s. (č.l. 45-46 spisu) z ktorého vyplýva, že bolo potvrdené prijatie splátok v celkovej sume 10.189,07 Eur. Žalobca požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o posúdenie okrem iných, aj zmluvy, ktorá je predmetom tohto sporu, pričom MSSR

v podaní zo dňa 26. 01. 2018 vo vzťahu k tejto zmluve uviedlo, že táto neobsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom a účinnom v čase jej podpísania. V zmluve absentuje výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v tejto súvislosti MS SR poukázalo na súdne rozhodnutia. Ďalej vo svojom vyjadrení uviedlo, že zmluva obsahuje aj neprijateľné podmienky, ktoré sú spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a to pokiaľ ide o dohodu o zrážkach zo mzdy (Rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 19. 06. 2013 sp. zn. 6Co/95/2013), poistenie, rozhodcovskú doložku (Rozhodnutie Krajského súdu Trnava z 09. 08. 2011). Na pojednávaní dňa 03. 09. 2020 právny zástupca žalovaného predložil výpočet RPMN a celkových nákladov z interného systému žalovaného, z ktorého vyplýva cena 7.000,- Eur, počet splátok 120, výška úveru 7. 000,- Eur, úroková miera 13,49 %, splátka 106,55 111,87, poistenie 4,99 %, RPMN 15,79 %, cena úveru 6.424,40 Eur.

13. Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania, alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia, primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednaná.

15. Podľa ustanovenia § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon, alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 2 písm. j), 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom

úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva

o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

17. Podľa ustanovenia § 451 ods. 1, 2, Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z poctivých zdrojov.

18. Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101-110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Podľa ustanovenia § 107 ods. 1, 2, Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

20. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citových ustanovení zákonov. Súd mal preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou. Spotrebiteľská zmluva spadá pod ochranu v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný bol v postavení dodávateľa a žalobca bol v postavení spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že krajský súd uložil okresnému súdu, aby sa vysporiadal

so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného podľa § 107 ods. 1, 2 OZ

a zameral sa na plynutie subjektívnej a objektívnej premlčacej doby a v prípade, ak dospeje k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný resp. je premlčaný len čiastočne, opätovne posúdi, či zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle ZoSÚ, súd sa zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovaným. Súd mal za to, že nárok je čiastočne premlčaný. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje kombinované premlčacie doby, a to subjektívnu dvojiročnú a objektívnu trojiročnú, v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia desaťročnú. Súd nesúhlasil s názorom žalobcu, že v danom prípade ide o úmyselné obohatenie, a preto je nutné aplikovať 10-ročnú premlčaciu lehotu, pričom

v tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spisová značka 1Cdo/238/2017. Žalobca v tomto konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že v čase kedy došlo k obohateniu, mal žalovaný úmysel získať majetkový prospech na jeho úkor. Preto je potrebné aplikovať všeobecnú 3 - ročnú objektívnu lehotu. Súd poukazuje na to, že odlišný a na sebe nezávislý je začiatok, priebeh ich plynutia aj ich skončenie. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemožno prekročiť. Počiatok objektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia ako maximálnej lehoty na uplatnenie práva sa určí odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo.

Ak sa plnenie bez právneho dôvodu poskytuje postupne po častiach, objektívna premlčacia doba začína plynúť pri každej nich osobitne v okamihu, kedy k plneniu došlo. To znamená,

že každá z čiastkových platieb plnených bez právneho dôvodu má svoj samostatný „právny osud“, premlčuje sa samostatne (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo 14. 12. 2006, sp. zn.

33Odo/52/2005). Pri posudzovaní začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať zo skutočnej, nie z predpokladanej vedomosti oprávneného o tom, že na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo a kto ho získal. Touto vedomosťou § 107 ods. 1

Občianskeho zákonníka nemieni znalosť právnej kvalifikácie, ale znalosť skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo/3433/2008). Začiatok plynutia subjektívnej premičacej doby možno spájať s okamihom, v ktorom si žalobca musel byť vedomý toho, že bez existujúceho právneho dôvodu plnenia previedol na účet žalovaného vyššiu čiastku (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33Cdo/222/2012). Nejde o vedomosť právnej kvalifikácie podľa § 107 Občianskeho zákonníka, ale o znalosť skutkových okolností, z ktorých možno zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie vyvodiť. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto bezdôvodného obohatenia dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti prípadne aj skôr. Predmetná zmluva bola uzavretá 14. 08. 2010, súdne konanie začalo 14. 08. 2018, splátka ktorou bola splatená istina bola zaplatená dňa 13. 08. 2015. Vzhľadom na vyššie uvedené by nebola premičaná suma 1.851,08 Eur (zostatok splátky za mesiac august 2015 vo výške 61,16 Eur + 16 splátok za obdobie od septembra 2015 do decembra 2017).

21. Pokiaľ ide o náležitosti zmluvy súd sa zamerlal len na posúdenie zákonnej náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. V rozsudku zo dňa 04. 06. 2020 súd uviedol, že v zmluve teda nie je uvedená podstatná náležitosť, a to v zmysle § 4 ods. 1 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. a taktiež je nesprávne uvedený údaj o RPMN, pretože pri jej výpočte nebolo zohľadnené poistné, teda absentuje náležitosť v zmysle § 4 ods. 2, písm. j) zák. č. 258/2001 Z.z. Krajský súd uložil okresnému súdu, aby sa zamerlal len na posúdenie zákonnej náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, ktorú náležite odôvodní. Pokiaľ súdu uviedol, že pri výpočte nebolo zohľadnené poistné, mal na myslí to, že pokiaľ tvoril výšku splátky úveru aj poplatkov za poistenie pri základnom súbore poistenia, tieto náklady na poistenie bolo potrebné zahrnúť do celkových nákladov spotrebiteľa, teda do celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, pretože to bolo podmienku toho, aby žalovaný získal spotrebiteľský úver alebo ho získal za ponúkaných podmienok. Súd mal za to, že suma poplatku spojená s poistením do nákladov zahrnutá nebola a preto aj výška RPMN bola uvedená nesprávne. Po zrušení veci krajským súdom právny zástupca žalovaného predložil listinný doklad výpočet RPMN a celkových nákladov z interného systému žalovaného, z ktorého súd zistil, že poistné bolo zahrnuté do výpočtu RPMN a teda RPMN je uvedená správne. Súd sa stotožňuje s vyjadrením právneho zástupcu žalovaného, ktorý poukázal na výpoveď žalobcu na pojednávaní dňa 14. 02. 2019, kedy žalovaný do súdnej zápisnice uviedol: "Ja som sa oboznámil s tým, že za akých podmienok právny predchodca žalovaného poskytuje úvery, mali to tam rozpísané na stránke, viem, že tam bola aj nejaká kalkulačka, takže som si z toho vedel zistiť, že koľko preplatím a pod." Z uvedenej výpovede žalobcu vyplýva, že žalobcovi bol zrejmý rozsah povinností vyplývajúcej zo zmluvy, pričom pri výške mesačnej splátky 111,87 Eur, počte splátok 120, zaplatí celkom sumu 13.424.40 Eur, pričom v zmluve sú uvedené celkové náklady 6.424,40 Eur (13.424,40 Eur mínus 7.000,- Eur.). Vzhľadom na vyššie uvedené neboli splnené podmienky k tomu, aby súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Preto na strane žalovaného nedošlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a súd žalobu zamietol. Pokiaľ žalobca poukazoval na stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 26. 01. 2018, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky nie je orgánom, ktorý by bol oprávnený rozhodovať o subjektívnych právach a právom chránených záujmoch strán sporu v civilnom konaní. Takýmto orgánom je súd, ktorý prejednáva a rozhoduje spor. Z uvedeného vyplýva, že predmetné stanovisko nie je pre súd záväzné, a teda súd ním nie je ani viazaný

22. O náhrade konania strán sporu súd rozhodol podľa ust. § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku, a to na základe zásady úspechu. V predmetnom spore mal žalovaný plný úspech, preto mu potom súd voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Veľký Krtíš písomne v 4 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa uvedú všeobecné náležitosti podania (§ 127 CSP), najmä ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis. Okrem toho sa uvedú aj osobitné náležitosti odvolania (§ 363 CSP) a to proti ktorému rozsudku smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozsudok považuje za nesprávny (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.